EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 26.8.2009
KOM(2009) 435 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

luvan antamisesta Puolan tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 287 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan mukaan antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan soveltaa mainitun direktiivin säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Komission pääsihteeristön 22. kesäkuuta 2009 vastaanottamassa kirjeessä Puolan tasavalta, jäljempänä ’Puola’, pyysi lupaa soveltaa alv-direktiivin 287 artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä voidakseen myöntää 1. tammikuuta 2010 alkaen verovapauden sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 30 000 euroa.

Alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio toimitti 22. kesäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä Puolan esittämän pyynnön muille jäsenvaltioille. Komissio ilmoitti Puolalle 3. heinäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

Alv-direktiivin XII osaston 1 luvussa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus soveltaa pieniin yrityksiin erityisjärjestelmiä, kuten mahdollisuutta ottaa käyttöön vapaaehtoinen verovapausjärjestelmä sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on tiettyä raja-arvoa alempi.

Vuosittaisen liikevaihdon raja-arvo vaihtelee jäsenvaltioittain riippuen erityisesti siitä, milloin ne liittyivät yhteisöön.

Jäsenvaltiot, jotka liittyivät yhteisöön ennen 1. tammikuuta 1978 ja jotka ovat käyttäneet 11. huhtikuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/288/ETY 14 artiklassa säädettyä mahdollisuutta ottaa tällainen järjestelmä käyttöön, voivat pitää verovapauden voimassa (ks. alv-direktiivin 284 artiklan 1 kohta). Jäsenvaltiot, jotka sovelsivat 17. toukokuuta 1977 verovapautta verovelvollisiin, joiden vuosittainen liikevaihto oli pienempi kuin 5 000 Euroopan laskentayksikön vasta-arvo kansallisena valuuttana kyseisenä päivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan, voivat korottaa tätä raja-arvoa enintään 5 000 euroon (ks. alv-direktiivin 284 artiklan 2 kohta). Sen sijaan jäsenvaltiot, joiden soveltama vuosittaista liikevaihtoa koskeva raja-arvo oli yhtä suuri tai suurempi kuin mainittu vasta-arvo, voivat korottaa sitä verovapauden todellisen arvon säilyttämiseksi (ks. alv-direktiivin 286 artikla).

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole käyttäneet tätä mahdollisuutta, voivat myöntää verovapauden verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 5 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana (ks. alv-direktiivin 285 artikla).

Jäsenvaltiot, jotka liittyivät yhteisöön 1. tammikuuta 1978 jälkeen, voivat myöntää verovapauden verovelvollisille, joiden vuosittaisen liikevaihdon määrä on enintään liittymisen yhteydessä vahvistetun raja-arvon suuruinen. Nämä raja-arvot vaihtelevat jäsenvaltioittain ja ne vastaavat jäsenvaltioiden liittymispäivänä voimassa olleen

muuntokurssin mukaista vasta-arvoa kansallisena valuuttana. Kaikkien jäsenvaltioiden raja-arvot luetellaan alv-direktiivin 287 artiklan 1–16 kohdassa.

Alv-direktiivin 287 artiklan 14 kohdan mukaan Puola voi myöntää verovapauden verovelvollisille, joiden vuosittaisen liikevaihdon vasta-arvo kansallisena valuuttana on enintään 10 000 euroa sen liittymispäivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan.

Puola perusteli enimmäismäärän korottamista 30 000 euroon koskevaa pyyntöään erityisesti sillä, että tällaisen korotuksen ansiosta se voisi soveltaa laajemmin pieniä yrityksiä koskevia yksinkertaistuksia ja siten lieventää useamman yrityksen hallinnollisia rasitteita ja edistää niiden kehitystä. Puolan mukaan tällaisilta verovelvollisilta perittävien arvonlisäverojen kantamisesta aiheutuu sille huomattavia kustannuksia saataviin tuloihin nähden.

Puola mainitsee, että tällaisella toimenpiteellä olisi vain vähäinen vaikutus loppukulutusvaiheessa kerättävien alv-tulojen kokonaismäärään. Puola arvioi, että verovapauteen hiljattain oikeutetuista 360 000 verovelvollisesta verovapauden voisi ottaa käyttöön noin 90 000 verovelvollista, mikä tarkoittaisi noin 500 miljoonan zlotyn menetystä (eli 0,4 prosenttia vuoden 2010 arvioiduista arvonlisäverotuloista).

Olisi muistettava, että 29. lokakuuta 2004 annettuun alv-velvoitteiden yksinkertaistamista koskevaan komission direktiiviehdotukseen (KOM(2004) 728 lopullinen) sisältyy säännöksiä, joiden tarkoituksena olisi antaa jäsenvaltioille mahdollisuus vahvistaa verovapauden raja-arvona käytettävän vuosittaisen liikevaihdon enimmäismääräksi 100 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana. Tätä enimmäismäärää voitaisiin tarkistaa vuosittain.

Alv-direktiivin 395 artiklan säännökset ja Puolan esittämät perusteet huomioon ottaen komissio arvioi, että pyydetty poikkeus vastaa mainitun artiklan säännöksiä ja erityisesti että sillä yksinkertaistetaan veronkantoa. Näin ollen ja myös edellä mainitut taustatiedot huomioon ottaen komissio ei vastusta tätä pyyntöä ja arvioi, että asiaa koskeva ehdotus on syytä esittää neuvostolle.

Komissio katsoo kuitenkin, että poikkeuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava, jotta Puolan toimittamien asianmukaisten tietojen perusteella voitaisiin arvioida määräajoin, täyttyvätkö pyynnön myöntämisedellytykset edelleen. Lisäksi komissio katsoo, että tämän poikkeuksen soveltaminen olisi joka tapauksessa lopetettava silloin, kun komission tällä alalla ehdottamat yhdenmukaiset säännöt tulevat voimaan.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Päätösehdotuksen tarkoituksena on laajentaa arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseen tähtäävän toimenpiteen soveltaminen koskemaan useampia pieniä yrityksiä. Sillä on sen vuoksi myönteinen vaikutus erityisesti pienille yrityksille ja asianomaiselle jäsenvaltiolle. Ulkopuolista asiantuntemusta ei tarvittu. Asianomaisia osapuolia ei myöskään tarvittu kuulla eikä päätöksen vaikutusta arvioida. Joka tapauksessa ehdotuksen vaikutus on vähäinen, koska poikkeuksen soveltamisala ja -aika ovat rajalliset.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Päätösehdotuksen tarkoituksena on antaa Puolalle lupa soveltaa alv-direktiivin 287 artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä verovapauden myöntämiseksi 1. tammikuuta 2010 alkaen sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on enintään 30 000 euroa eikä 10 000 euroa.

Tämän päätöksen oikeusperustana ovat alv-direktiivin 395 artiklan säännökset, jotka annettiin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan nojalla. Näiden säännösten mukaan jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön alv-direktiivistä poikkeavia toimenpiteitä, on saatava tähän neuvoston lupa, joka annetaan neuvoston päätöksenä. Koska kyseessä on liikevaihtoverosta annetun lainsäädännön yhdenmukaistamista koskeva täytäntöönpanotoimenpide, toissijaisuusperiaatetta on noudatettu.

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen eikä sillä sen vuoksi ylitetä sitä, mikä on tarpeen yksinkertaistamistavoitteen saavuttamiseksi, koska sillä laajennetaan Puolassa sovellettavan verovapausjärjestelmän soveltamisalaa ainoastaan hyvin rajoitetusti lisäämällä verovapauden piiriin vain rajoitettu määrä pieniä yrityksiä, joille tämän järjestelmän käyttöönotto on vapaaehtoista. Sen vuoksi se poikkeaa alv-direktiivin periaatteista ainoastaan rajoitetusti ja asianmukaisella tavalla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen mukaan päätöksen soveltamisaika päättyy ilman eri toimenpiteitä päivänä, jona kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavaa pienten yrityksen verovapausjärjestelmää koskevat säännökset tulevat voimaan.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

luvan antamisesta Puolan tasavallalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 287 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[2],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission pääsihteeristön 22 päivänä kesäkuuta 2009 vastaanottamassa kirjeessä Puolan tasavalta pyysi lupaa soveltaa alv-direktiivin 287 artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä voidakseen myöntää 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen verovapauden sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittaisen liikevaihdon vasta-arvo kansallisena valuuttana on enintään 30 000 euroa liittymispäivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan.

(2) Direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio antoi 22 päivänä kesäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä Puolan tasavallan esittämän pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille. Komissio ilmoitti Puolan tasavallalle 3 päivänä heinäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

(3) Direktiivin 2006/112/EY XII osaston 1 luvussa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus soveltaa pieniin yrityksiin erityisjärjestelmiä, kuten sellaisia verovelvollisia koskevaa valinnaista verovapausjärjestelmää, joiden vuosittainen liikevaihto on tiettyä raja-arvoa pienempi.

(4) Direktiivin 2006/112/EY 287 artiklan 14 kohdan mukaan Puolan tasavalta voi myöntää verovapauden sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittaisen liikevaihdon vasta-arvo kansallisena valuuttana on enintään 10 000 euroa sen liittymispäivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan.

---

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1,
2 EUVL C […], […], s. […].

(5) Tämän enimmäismäärän korottaminen 30 000 euroon mahdollistaa sen, että Puolan tasavalta voi soveltaa yksinkertaistuksia useampiin pieniin yrityksiin, mutta rajoittuen kuitenkin liikevaihdoltaan kaikkein pienempiin yrityksiin, ja edistää niiden kehitystä.

(6) Komissio sisällytti 29 päivänä lokakuuta 2004 annettuun alv-velvoitteiden yksinkertaistamista koskevaan direktiiviehdotukseensa (KOM(2004) 728 lopullinen[3]) säännöksiä, joiden tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus vahvistaa verovapauden raja-arvona käytettävän vuosittaisen liikevaihdon enimmäismääräksi 100 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana; tätä enimmäismäärää voidaan tarkistaa vuosittain. Puolan tasavallan esittämä pyyntö on tämän ehdotuksen mukainen.

(7) Ehdotettu poikkeus ei vaikuta arvonlisäverosta saataviin Euroopan yhteisöjen omiin varoihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 287 artiklassa säädetään, Puolan tasavalta voi myöntää verovapauden sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittaisen liikevaihdon vasta-arvo kansallisena valuuttana on enintään 30 000 euroa sen liittymispäivänä voimassa olleen muuntokurssin mukaan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 siihen päivään, jona verovapauden raja-arvona käytettävän vuosittaisen liikevaihdon enimmäismääriä muuttavan direktiivin säännökset tulevat voimaan, ja joka tapauksessa enintään 31 päivään joulukuuta 2012.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Puolan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

[3] EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10.